

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716203560
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8716203560.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu Mgr. Miloša Koleka v spore žalobkyne S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H., R. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Mgr. Martinou Tomasovou, advokátkou, so sídlom 058 01 Poprad, Ul. 1. mája 216/7 proti žalovanej C. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H., R. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Petrom Homolom, advokátom, so sídlom 841 02 Bratislava, Nejedlého 20, IČO: 42 414 725, o náhradu škody, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11C/74/2016-149 zo dňa 05.04.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

- Okresný súd Poprad (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni istinu vo výške 1.169,04 eura z titulu náhrady škody spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.169.04 eura od 21.04.2016 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
II. Žalobkyňa má právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o výške náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou, súdu doručenou 21.04.2016, domáhala toho, aby súd uložil žalovanej zaplatiť jej škodu vo výške 1.169,04 eura s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 11.05.2014 vo večerných hodinách pes žalovanej, ktorý nebol uviazaný na vôdzke, zaútočil na psa žalobkyne, pohrýzol ho na pravej prednej labke, v dôsledku čoho bol pes podrobený niekoľkým operačným zákrokom a v dôsledku komplikácie hojenia zlomeniny bola jeho predná končatina nakoniec amputovaná.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že žalobkyňa odmietla sumu, ktorú jej žalovaná ponúkala, 600,- eur. Uviedla, že skutočnosti opísane v žalobe nie sú presné, taktiež poukázala na ust. § 441 Občianskeho zákonníka majúca za to, že ide aj o spoluzavinenie žalobkyne na vzniku škody. Taktiež uviedla to, že u psa došlo k reoperáciám z dôvodu pochybenia veterinárneho lekára a nie je preto dôvod, aby sa na úhrade týchto nákladov žalovaná podieľala.

Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za to, že nárok uplatnený žalobou je dôvodný v celom rozsahu. Bola to žalovaná, ktorá súhlasila s úhradou sumy 600,- eur a pokiaľ sa v konaní bránila tým, že ide aj o spoluzavinenie žalobkyne, uviedol, že v prípade ak by nedošlo k pohrýznutiu pravej prednej labky psa žalobkyne, tak by aj v prípade spadnutia psa nedošlo k takému poškodeniu, ktoré by malo za následok jednotlivé úkony, ktoré boli realizované. Poranenie psa bolo značné, pes bol niekoľkokrát reoperovaný. Bola to žalovaná, ktorá svojim konaním spôsobila, že žalobkyňa bola nútená vyhľadať lekársku pomoc pre psa a zabezpečiť jeho kompletne ošetrenie. Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ žalovaná žiadala, aby súd zabezpečil chorobopis psa a doklad o registrácii psa a výsluch svedkyne E., tento návrh zamietol ako nedôvodný z dôvodu, že svedkyňa v čestnom vyhlásení uviedla skutočnosti, ktoré videla a popis ako došlo k napadnutiu psa nevidela. K zamietnutiu návrhu na

predloženie dokladu o registrácii psa súd uviedol, že tento doklad nemá vplyv na rozhodnutie vo veci samej, pretože súd mal preukázané dokladom, že majiteľkou psa je žalobkyňa. Súd taktiež konštatoval, že žalovaná niekoľkokrát žiadala odročenie pojednávania za účelom predloženia znaleckého posudku, ktorý však predložený nebol. Celé konanie zo strany žalovanej bolo konaním zavádzajúcim. Podľa súdu prvej inštancie boli splnené všetky podmienky pre nárok žalobkyne na náhradu škody, preto žalobe vyhovel v celom rozsahu.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenie Zákona č. 282/2002 Z. z. - § 4, § 3 ods. 4, § 5, na ustanovenie Občianskeho zákonníka - § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1, 3, § 517 ods. 1, 2. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Uviedla, že od začiatku konania, resp. ešte pred tým ako bola podaná žaloba, mala pochybnosti o požadovanej a neskôr aj uplatnenej výške náhrady škody. Aj preto po celý čas požadovala chorobopis psa žalobkyne za účelom posúdenia opodstatnenosti uplatnenej náhrady škody. Súd síce vyžiadal chorobopis psa žalobkyne, ale tento nebol kompletný tak, aby sa k odbornej stránke veci, poskytnutiu veterinárnej starostlivosti, vedel vyjadriť znalec z príslušného odboru. Poskytnuté boli len príjmové pokladničné doklady a röntgenové snímky a jedna lekárska správa z 25.10.2018, z ktorej jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa zamĺčala podstatné skutočnosti pre konanie a rozhodnutie súdu. Nie žalovaná je zodpovedná za následné reoperácie psa a náklady s tým súvisiace, ale práve dcéra žalobkyne, ktorá psa neustrážila a po operácii ho nechala zoskočiť z výšky 1,5 metra, a teda ona nesie zodpovednosť za výdavky s tým vzniknuté. Žalovaná v konaní preukázala spoluzodpovednosť žalobkyne za vzniknutú škodu nakoľko v dôsledku pádu psa po prvej operácii pes zoskočil z výšky 1,5 metra z rúk dcéry žalobkyne, čím došlo k rozšíreniu škody a v dôsledku tohto pádu nasledovali reoperácie. Žalovaná poukázala tiež na to, že súd nevykonal viaceré navrhnuté dôkazy. Najzásadnejším dôkazom, ktorý žalovaná požadovala vykonať bolo znalecké dokazovanie. Súd tiež odmietol dodatočne vyžiadať od veterinárneho lekára doklady potrebné k posúdeniu toho, či nedošlo k nesprávnemu postupu zo strany veterinárneho lekára a doklady potrebné pre vypracovanie znaleckého posudku. Taktiež nevykonal výsluch svedkyne, uspokojil sa iba s jej čestným vyhlásením, odmietol tiež vykonať doklad skúmajúci vlastnícke právo k psovi. Pokladničné doklady boli vystavené na meno dcéry žalobkyne a nie na samotnú žalobkyňu. Žalovaná preto žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že odvolanie žalovanej je nedôvodné. V konaní bolo realizované dostatočné dokazovanie. Nie je pravdivé tvrdenie žalovanej, že by žalobkyňa mala nejaký úmysel zatajovať a nepredkladať správy od ošetrojúceho lekára, predložila správy, ktorými disponovala. Je šikanujúce, že protistrana neustále vyžadovala chorobopisy a nové správy. Pokiaľ ani žalobkyňa ani veterinár inými správami nedisponujú, z uvedeného dôvodu ich nemá ako obstarat' a predložiť. Uviedla, že nesúhlasí s tvrdením žalovanej o spoluúčasti na vzniknutej škode, je to žalovaná, ktorá plne zodpovedá za škodu, ktorá žalobkyňi vznikla. K žiadnemu veterinárnemu úkonu, zákroku, operáciám či reoperáciám nemuselo dôjsť pokiaľ by žalovaná dodržiavala zákonné povinnosti ukladajúce jej podmienky držania psov. Pokiaľ žalovaná poukazuje na to, že pes mal zoskočiť z výšky 1,5 metra, je to tak, že zoskočil z výšky maximálne 0,5 metra, nakoľko dcéra žalobkyne v danom momente sedela v čakárni na stoličke a psa držala na kolenách, nedokázala zabrániť reakcii psa, ktorý bol vystrašený z ostatných prítomných psov a zľakol sa prichádzajúceho lekára. Nie len jej, ale aj jej rodine sa zmenil život s postihnutým psíkom nakoľko museli prispôsobovať celý svoj život a program, čo si žalovaná zrejme neuvedomuje. Podľa žalobkyne správny bol postup súdu pokiaľ zamietol a nevykonal ďalšie návrhy na dokazovanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne k jej odvolaniu uviedla, že pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že neexistujú žiadne iné lekárske správy, toto nie je pravdivá informácia keďže každý veterinárny lekár je povinný viesť lekárske záznamy o jednotlivých úkonoch, ktoré vykonal. Žalobkyňa podľa žalovanej nie je kompetentná k tejto otázke sa vyjadriť. Súd si mal v tomto prípade vyžiadať správu od MVDr. R., či má alebo nemá k dispozícii ďalšie podrobnejšie lekárske záznamy, ktoré boli vyhotovované priebežne počas liečby. MVDr. R. napísal pre potreby súdu iba veľmi jednoduchú správu, vyhotovenú 25.10.2018. V zmysle zákona č. 39/2007 Z.z. je veterinárny lekár povinný viesť záznamy o preventívnych činnostiach a vykonaných zákrokoch a uchovávať ich najmenej 5 rokov. Žalovaná zopakovala argumentáciu uvedenú v odvolaní týkajúcu sa spoluzodpovednosti žalobkyne. Tvrdenie žalobkyne o tom, že pes nezoskočil z výšky 1,5 metra, ale z výšky 0,5 metra je klamstvom. MVDr. R. vo svojej správe uviedol, že pes

zoskočil z výšky 1,5 metra. Žalobkyňa v priebehu konania túto skutočnosť nikdy nerozporovala a v tomto štádiu konania nie je možné túto skutočnosť akymkoľvek spôsobom rozporovať; žalobkyňa v reakcii na predmetné vyjadrenie žalovanej zotrvala na skutočnostiach, ktoré uviedla vo svojom vyjadrení, doplnila, že žalovaná nie je kompetentnou osobou vyjadrovať sa k postupu, akým má ten-ktorý veterinár postupovať pri vedení evidencie ošetrujúcich zákrokov. Súd si od ošetrujúceho lekára vyžiadala lekárske záznamy psa, skutočnosť, že predložené správy nie sú podľa predstáv žalovanej nie je možné považovať za nevykonanie dôkazu, resp. za nepredloženie správ pre účely súdneho konania. Zopakovala, že pes nezoskočil z výšky 1,5 metra, nakoľko v čakárni veterinárnej polikliniky nie sú stoličky také, aby z nich bolo možné zoskočiť z výšky 1,5 metra, maximálne išlo o výšku 0,5 metra.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalovanej je opodstatnené.

6. Predmetom konania je nárok na náhradu škody, základnými predpokladmi, ktorej sú okrem zavinenia, protiprávny úkon, škoda a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou, pričom všetky tieto predpoklady musí preukázať subjekt dožadujúci sa náhrady škody. Už z prvotného vyjadrenia žalovanej k žalobe vyplýva jej postoj naznačujúci to, že okrem výšky náhrady spôsobenej škody zvyšné predpoklady náhrady nespochybňuje, čomu nasvedčuje aj to, že už v štádiu pred podaním žaloby na súd mala záujem dohodnúť sa na odškodnení vo výške 600,- eur. Žalovaná už v tomto vyjadrení k žalobe poukázala na ust. § 441 Občianskeho zákonníka upravujúceho spoluúčasť poškodeného na vzniku škody. Podľa tohto zákonného ustanovenia, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne poškodený. Žalovaná okrem iného už v tomto vyjadrení k žalobe navrhla vyhotovenie znaleckého posudku, ktorý by mal poskytnúť odpoveď na to, v akom rozsahu sú výdavky žalobkyne oprávnené. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe, okrem návrhu na vyhotovenie znaleckého posudku, žiadala taktiež, aby súd od žalobkyne vyžiadal chorobopis psa. Súdu prvej inštancie je v prvom rade potrebné vytknúť to, že v odôvodnení svojho rozsudku sa nevysporiadal s tým, prečo nevykonal žalovanou navrhované dôkazy, vyžiadanie chorobopisu psa a znalecké dokazovanie. V bode 8. a 9. rozsudku sa vysporiadal len s tým, prečo nevykonal dokazovanie výsluchom svedkyne E. a dokladom o registrácii psa. V civilnom sporovom konaní vykonanie navrhnutých dôkazov záleží od zhodnotenia súdu. Súd na základe vlastnej úvahy posúdi, či navrhnutý dôkaz môže smerovať na preukázanie sporných skutočností alebo nie, teda či dôkazy majú postavenie dôkazov významných. Pokiaľ sa súd prvej inštancie rozhodol nevykonať všetky dôkazy navrhnuté žalovanou, nebol by jeho postup vadný, pokiaľ by odôvodnil, prečo niektoré z navrhnutých dôkazov nevykonal. Opačný postup neodôvodnenie nevykonania dôkazu je vadou, dôsledkom ktorej je to, že už z tohto dôvodu rozhodnutie súdu prvej inštancie nemôže byť v súlade so zásadami spravodlivého súdneho procesu.

Ústavný súd Českej republiky v náleze III. ÚS 61/94 uviedol, že porušením práva na spravodlivý proces sú takzvané opomenuté dôkazy, t.j. dôkazy, ktoré boli v konaní riadne vykonané, avšak neboli zohľadnené v procese hodnotenia, prípadne tiež dôkazy, ktoré vôbec neboli vykonané napriek tomu, že boli účastníkom navrhované, pričom pre ich nevykonanie neexistoval legitímny a ospravedliteľný dôvod.

7. Zásadnou odvolacou argumentáciou žalovanej je argument poukazujúci na záznam - lekársku správu z 25.10.2018, v ktorom veterinárny lekár prevádzkujúci zariadenie, v ktorom boli psovi žalobkyne poskytnuté vyšetrenia a zákroky uviedol, že v deň nasledujúci po operačnom zákroku, keď dcéra majiteľky psa prišla s ním na kontrolu, vyskočil pes z náručia a zoskočil z výšky cca 1,5 metra na operovanú končatinu. Následne sa zistila deformita končatiny a následné RTG poukázalo na zdeformovanie miesta zlomu. V správe je taktiež uvedené, že v tejto oblasti vznikla trieštivá zlomenina a v deň nasledujúci po tejto kontrole bol pes znovu operovaný. S týmto dôkazným prostriedkom sa súd prvej inštancie dôsledne nevysporiadal, resp. len okrajovo v tom zmysle, že ak by nedošlo k pohryznutiu labky psa žalobkyne, nedošlo by aj v prípade spadnutia k takému poškodeniu, ktoré by malo za následok jednotlivé úkony realizované na psovi žalobkyne.

8. Ustanovenie § 441 Občianskeho zákonníka, na ktoré súd prvej inštancie ani neodkázal, je normou s relatívne neurčitou hypotézou, ktorá prenecháva súdu jej vymedzenie z vopred neobmedzeného okruhu okolností, teda úvaha v zmysle rozhodnutia o tom, v akej miere sa na vzniknutej škode podieľal aj

poškodený, závisí vždy od okolností konkrétneho prípadu. Spoluúčasť poškodeného môže byť založená porušením prevenčnej povinnosti upravenej v § 415 Občianskeho zákonníka, pričom platí, že aj v prípade, ak sa na škodu podieľal nezavinený úkon poškodeného, nezodpovedá škodca v plnom rozsahu. Ak pri vzniku škody spolupôsobil úkon poškodeného, a to nezavinený, ide o objektívnu skutočnosť, ktorá zaťažuje toho, koho postihla, teda poškodeného. Pravidlom je, že aj náhoda postihuje toho, komu sa prihodila (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25Cdo/65/2005). Platí taktiež, že táto protiprávnosť konania poškodeného musí byť preukázaná v tom zmysle, že bola príčinou alebo jednou z príčin vzniku škody.

V priebehu prvoinštančného konania skutočnosť uvedená v písomnosti MVDr. R. z 25.10.2018 (č.l. 104 spisu) o zoskočení psa na operovanú končatinu z výšky 1,5 metra v deň nasledujúci po prvotnej operácii nebola do ukončenia dokazovania spochybnená. Súd prvej inštancie sa s ňou však v zmysle možného spoluzavinenia žalobkyne nevysporiadal a nevykonanie dokazovania vo vzťahu k tejto, žalovanej namietanej skutočnosti, neodôvodnil.

9. Odvolací súd z dôvodov, ktoré uviedol v predchádzajúcich bodoch tohto uznesenia rozsudok súdu prvej inštancie preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie vec opätovne prejedná a vysporiada sa s dôvodmi, pre ktoré bol rozsudok zrušený. Ak opätovne dospeje k záveru, že žalobou uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, vysporiada sa s argumentáciou žalovanej o porušení prevenčnej povinnosti žalobkyne, ktorá v konaní bola aktívne vecne legitimovaná, tak ako to tvrdila žalovaná. V opačnom prípade ustáli a kvantifikuje v zmysle rozsahu spoluúčasti žalobkyne na vzniku škody čiastku, za ktorú žalobkyňa zodpovedá v zmysle výšky škody v rozsahu, v akom by nebola vznikla, ak by spoluúčasť poškodeného danou nebola.

10. V novom konaní rozhodne súd prvej inštancie opätovne o trovách celého konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 393 ods. 3 CSP).

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.